

Forslag til forespørgselsdebat: Hvorledes styrker vi menighedsrepræsentationerne? Hvordan kan der skabes større interesse herfor?

(Medlem af Inatsisartut: Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke)

Naalakkersuisut takker for det fremsendte forslag til forespørgselsdebat.

Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen (Partii Naleraq) har stillet forslag til forespørgselsdebat om menighedsrepræsentationerne i Kalaallit Nunaanni Ilagiit. Forslagsstiller lægger op til en debat om hvorledes menighedsrepræsentationerne kan styrkes og hvordan der kan skabes større interesse for deltagelse i menighedernes arbejde, specielt i forhold til den yngre målgruppe.

Indledningsvis skal Naalakkersuisut gøre opmærksom, at det efter vedtagelsen af Inatsisartutlov nr. 9 af 19. maj 2010 om Kirken forholder sig sådan, at den centrale styrelse og administration af kirken varetages af Biskoppen over Grønlands Stift. Derved blev det vedtaget, at Kalaallit Nunaanni Ilagiit i langt højere grad end tidligere er selvbestemmende på kirkeområdet. De enkelte initiativer for menighederne, herunder for den yngre målgruppe, initieres i dag af Folkekirken selv, jf. hertil Kirkelovens § 6. Det er således Biskoppen over Grønlands stift, der varetager den centrale styrelse og administration af Kirken og fører tilsyn med stiftets provster, præster, kateketer og menighedsrepræsentationer.

I henhold til lovgivningen består menighedsrepræsentanterne af valgte medlemmer, der på landsplan tæller ca. 250 valgte. Menighedsrepræsentanternes ansvarsområde omfatter mange forskellige opgaver, som ikke alle sammen er reguleret i Kirkeloven, men angivet i speciallovgivningen om Kirkegårde, om Kirkegårdes indretning, omgivelser mv., og om Menighedsrepræsentationernes medvirken ved præsteansættelse mv.

Der er ikke tilstræbt en stram regulering af menighedsrepræsentations arbejde, idet der fortsat skal være mulighed for at tage hensyn til lokale behov og interesser. Dog er det helt overordnet menighedsrepræsentationens opgave, i medfør af Kirkelovens § 22, at virke for gode vilkår for evangeliets forkyndelse. Menighedsrepræsentationen har desuden til opgave, overfor den kirkebogsførende præst, at fremsætte forslag til opførelse, indretning, vedligeholdelse og udsmykning af kirker og ligkapeller samt til indretning og udsmykning af lokaler, der benyttes til gudstjeneste (skolekapeller). Som eksempler på menighedsrepræsentationens egne initiativer kan nævnes søndagsskole, bibeltimer, koncerter, studiekredse, indsamling til særlige formål, velgørenhedsarbejde, formidling af besøgs personer mv.

Praktiske foranstaltninger vedrørende afvikling af ovennævnte arrangementer træffes også af menighedsrepræsentationen. Blandt menighedsrepræsentationens praktiske opgaver er fastlæggelse af tidspunktet for de faste gudstjenester og meddelelse herom til den kirkebogsførende præst, indførelse af nye autoriserede salmebøger og salmebogstillæg, og dato for afholdelse af konfirmation og andre forhold vedrørende konfirmation efter indstilling fra præstegældets kirkebogsførende præst.

Menighedsrepræsentationerne skal i henhold til Kirkeloven selv udarbejde deres forretningsorden, og dermed selv tilrettelægge hvorledes de vil løse de i loven og speciallovgivningen nævnte ansvarsområder.

Kirkeloven indeholder således allerede gode og væsentlige bestemmelser om menighedsrepræsentationens virke og deres store mulighed for indflydelse på folkekirkens liv og levned. Bestemmelser som i øjeblikket ikke udnyttes, og som har sammenhæng med det ønskede billede af en folkekirke – hvor initiativerne og aktiviteterne netop kommer fra menighedsrepræsentationerne.

Her er der specielt tale om Kirkelovens § 22 om menighedsrepræsentationens virke for gode vilkår for evangeliets forkyndelse. Biskoppen har i denne forståelse de seneste tre år målrettet afsat midler, der kan søges af menighedsrepræsentationerne til arrangementer, som kommer menigheden til gode.

Kirkeloven er fra 2010 med en ændring i 2013. Det er naturligt, at også menighedsrepræsentationerne skal vænne sig til de nye muligheder.

I 2017 er der igen valg til menighedsrepræsentationerne. Forud for valget må Bispeembedet i samarbejde med præsterne gøre endnu mere ud af de landsdækkende orienteringsmøder, så alle interesserede går ind i arbejdet med den rette forståelse af, at der er tale om et frivilligt, ulønnet og givende arbejde, som i sin helhed demonstrerer folkekirkens styrke og sociale kapital.

Afslutningsvis bør det understreges, at Naalakkersuisut, i forbindelse med vores rejser rundt i Grønland, har set hvor vigtig en rolle menighedsrepræsentationerne har, og vi støtter naturligvis op om, at menighedsrepræsentationerne får de bedst mulige arbejdsvilkår.

Med disse bemærkninger ser Naalakkersuisut frem til en god debat om kirken og menighedsrepræsentationerne.